

**ФАУНА ПАРКУ-ПАМ'ЯТКИ «ВОЛОКІТЕНСЬКИЙ» – ЗАПОВІДНОГО
ОБ'ЄКТУ РЕГІОНАЛЬНОГО ЛАНДШАФТНОГО ПАРКУ
«СЕЙМСЬКИЙ»**

О.М. Ємець

Сумський національний аграрний університет

Регіональний ландшафтний парк «Сеймський» (РЛП) загальною площею 98857,9 га. є одним з найбільших у Сумській області та Україні. Ліс та лісові насадження тут займають понад 20070,4 га. Певна частина деревостою представлена парками в межах населених пунктів. Частина з них – це історичні пам'ятки. У флористичному відношенні такі об'єкти є надзвичайно цінними та, водночас, викликають зацікавленість в розрізі вивчення їх фауністичних особливостей.

Одним із таких природоохоронних об'єктів РЛП «Сеймський» є парк-пам'ятка «Волокітенський» створений промисловцем Міклашевським А.М. у селі Волокітино у ХІХ столітті.

Метою досліджень було вивчення особливостей фауністичного комплексу цього унікального заповідного об'єкту.

Безхребетних тварин парку репрезентують представники типів Arthropoda та Molusca. З числа членистоногих тут виявлено 40 видів з наступних родин: Araneidae (3 види), Julidae (1 вид), Forficulidae (1 вид), Acrididae (2 види), Tettigoniidae (1 вид), Aphididae (2 види), Miridae (2 види), Pentatomidae (2 види), Scarabaeidae (2 види), Silphidae (3 види), Carabidae (3 види), Elateridae (1 вид), Vuprestidae (2 види), Coccinellidae (1 вид), Scolytidae (2 види), Apidae (1 вид), Formicidae (2 види), Tipulidae (1 вид), Culicidae (1 вид), Tabanidae (1 вид), Asilidae (1 вид), Syrphidae (1 вид), Sarcophagidae (1 вид), Pieridae (1 вид), Nymphalidae (1 вид), Noctuidae (1 вид). Молюски представлені 2 видами з 2 родин – Punctidae та Hygromiidae. Отримані результати є попередніми і потребують уточнень.

Зазначені вище безхребетні тварини є типовими для лісових та суходільних лучних біоценозів і не мають природоохоронних статусів. Водночас, слід зазначити, що на території парку є велика кількість повалених дерев. Їх протрухлі стовбури та пеньки є середовищем розвитку личинок червонокнижних жуків рогача та носорога. Дуплисті стовбури дерев можуть бути заселені бджолою-теслярем, яка також занесена до Червоної книги України.

Хребетні тварини парку представлені переважно птахами, значно менш чисельні тут ссавці. Птахів представляють види наступних родин: Columbidae (2 види), Cuculidae (1 вид), Picidae (3 види), Sittidae (1 вид), Corvidae (1 вид), Sylviidae (5 видів), Muscicapidae (7 видів), Paridae (2 види), Fringillidae (2 види), Oriolidae (1 вид), Sturnidae (1 вид), Passeridae (1 вид). Ссавці представлені родинami: Talpidae (1 вид), Soricidae (1 вид), Erinaceidae (1 вид), Cricetidae (1 вид), Sciuridae (1 вид), Muridae (1 вид). Дані попередні та потребують уточнення.

Представлений фауністичний комплекс хребетних тварин парку, є типовим для нашого регіону. Фактично, всі види є звичними для України, мають повсюдне поширення і не мають природоохоронного статусу на всеукраїнському рівні. Водночас, 3 види птахів: вивільга, горихвістка звичайна та дятел середній є рідкісними птахами Сумщини. Певна кількість птахів занесена до охоронних списків Бернської конвенції (додаток II).

Однією з унікальних флористичних особливостей парку є наявність у ньому достатньо великої кількості дерев «поважного» віку. У багатьох із них стовбури мають дупла, які активно використовують для заселення птахи та деякі ссавці. З їх числа слід відмітити 3 види дятлів – дятел звичайний (*Dendrocopos major*), дятел середній (*Dendrocopos medius*), дятел сирійський (*Dendrocopos syriacus*); 2 види синиць – синиця велика (*Parus major*), синиця блакитна (*Parus caeruleus*). З горобиних в дуплах гніздиться повзик звичайний (*Sitta europaea*), шпак звичайний (*Sturnus vulgaris*) деякі інші. З наявних у парку ссавців дупловими є вивірка звичайна (*Sciurus vulgaris*). Велика ймовірність використання дуплистих дерев парку рукокрилими, переважна більшість яких підлягають охороні на регіональному, всеукраїнському та міжнародному рівнях.

Отже, фауністичний комплекс парку-пам'ятки «Волокітенський» в цілому представлений типовими для лісових масивів видами безхребетних та хребетних тварин. В їх числі певна кількість є созологічно значимими на регіональному рівні, та підлягають детальному вивченню і охороні.